

[Handelsministeren.]

Til slut vil jeg gerne nævne, at det foreliggende lovforslag har været forelagt erhvervenes og forbrugernes hovedorganisationer, der ikke har haft væsentlige bemærkninger til forslaget. Af de modtagne udtalelser vil jeg fremhæve, at Grosserer-Societetets Komité har udtalt (6. januar 1961), at komiteen ikke „på nuværende tidspunkt“ har bemærkninger til forslaget, medens Industrirådet udtrykkeligt har anbefalet, at lovforslaget fremmes.

Endelig har Danske Husmødres Forbrugerråd og statens husholdningsråd rejst spørgsmål om en repræsentant for forbrugerne i det tidligere omtalte nævn. Jeg ser meget gerne, at forbrugerne i videst muligt omfang får lejlighed til at varetage deres interesser i nævn og udvalg. Her drejer det sig imidlertid ikke om et nævn, der skal varetage bestemte interesser, men nævnet skal blot sørge for en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af kontrollen og tage stilling til andre spørgsmål af teknisk karakter, der kan forventes at opstå, og jeg kan ikke se, at en forbrugerrepræsentant kan tilføre nævnet en sagkundskab, som dette ellers ville savne. Der er også det hensyn at tage, at nævnet bør være mindst muligt, og guldsmedefaget har derfor indvilliget i at nøjes med én repræsentant.

Fra husholdningsrådets side er der endvidere udtrykt ønske om, at der ved lovforslaget fastsættes standarder for og indføres kontrol med pletvarer. Dette spørgsmål har under lovforslagets forberedelse været genstand for indgående drøftelse med guldsmedefaget, der selv har vist megen interesse herfor. Imidlertid består der den vanskelighed, at det vel er muligt at opstille visse kvalitetskrav til pletvarer, omend der inden for faget ikke for alle varers vedkommende er enighed om, hvilke krav der bør stilles; men om sådanne kvalitetskrav er opfyldt, kan kun efterfølgende kontrolleres ved, at den pågældende vare opløses helt, d. v. s. at laget af ædelt metal skal adskilles fra det uædle metal, hvoraf

varen er fremstillet. Under hensyn hertil er det ikke fundet praktisk muligt at gennemføre en kontrol med pletvarer.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje folketinges hurtige og velvillige behandling.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om menighedsråd*.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er ændringsforslaget i det væsentlige foranlediget af tilsvarende forslag om ændringer i lov om valg til folketinget, der er fremsat i det høje ting den 13. januar 1961. Jeg har fundet det ønskeligt samtidig at stille forslag om enkelte andre ændringer, som har til hensigt at gøre de pågældende lovbestemmelser mere tidssvarende.

Hovedbestemmelsen i lovforslaget er den i § 1 under punkt 5 foreslåede nye § 46, hvorefter vælgere, som på grund af indlæggelse på offentlige eller private sygehuse eller offentlige helbredelsesanstalter i øvrigt på valgdagen vil være forhindret i at indfinde sig på det afstemningssted, hvor de ellers skulle have stemt, kan stemme hos sygehusets eller helbredelsesanstaltens inspektør én af de sidste 7 søgnedage før valgets afholdelse.

Den direkte anledning til bestemmelsens optagelse i lovforslaget er som nævnt det allerede fremsatte forslag til ændringer i lov om valg til folketinget. Ved det omtalte lovforslag om valg til folketinget er det bl. a. som ny § 56 a foreslået, at den adgang til at afgive stemme ved indsendelse af stemmeseddel, som i den gældende lovgivning er åbnet for visse vælgere, der ikke har mulighed for personlig at afgive deres stemme på det normale afstemningssted, udvides til også at omfatte vælgere, der på grund af indlæggelse på offentlige eller private sygehuse eller offentlige helbredelsesanstalter i øvrigt er forhindret i på valgdagen at indfinde sig på det fastsatte afstemningssted. Det behøver næppe nogen